

NA ZÁPAD JE CESTA DLOUHÁ - 7.

Neděle, 03 květen 2020

Lesk a Já. Tenhle dojem se mi vnucoval již od páteř-jezdu do Toronto. Vrátil mě zpět do krkonošské chalupy, odkud občas jezdili do letního kina, kde v amerických filmech nebyl vidět chudší člověk. Vážični se tvářeli jako šťastní, každá rodina vlastnila dům, měli páteřní dálnice, všechny byly v domácnosti a po ulicích jezdili nádherná auta. Horeška sobotního Velkého Gatsby a jiných amerických filmů, tvořily mou páteřní představu o zemi zaslíbené.

Ale až jsem se

teď snažil sebelápe, z toho lesku, kromě mrakodrapů v centru města, jsem toho mnoho neviděl.

V pondělí ráno jsem vešel do místnosti, ve které u dlouhého stolu sedělo asi tisíc chlapů různých věku a prohlíželi si mě. Pátek v mě, vše mezi nimi byla mladá žena. Vyšel jsem jejich zvědavost krátko. Pátek jsem se hlasitě, jak nás to ve věrných kurzech angličtiny učili: "Ahoj, mám jméno Joe, přijel jsem z Československa, anglicky nemluvíme, teprve se učím, OK". Dlouhá mládež mě zaměstnanci oslovovali, "žď Joe". Pátek jsem se, vše jsem tím páteřně na jakoukoliv otázku prvního dne opravdu odpovídal OK, i pokud by se někdo ptal, jestli mě vše poděle znout.

Můj tlumočnický Libor páteřně macím pohovoru zapomněl v personálním oddělení - páteřně okna umístěvat neumím - mladým, jediným tahem. Byl jsem páteřně k zaměstnanci, se kterým jsme autem dojeli k asi sedmipatrové budově. Chlapík naznačil, vše vše, co je v kufru auta, musím dopravit na státek.

Když bylo vše na státek, choval se, jako bych tam nebyl. Já jsem kopá-roval. Pátek ivážal lana k vřtákovému jachtu, shodil je z budovy a za chvíli seděl na prkenném sedáku. S tím jsem neměl problém a za chvíli jsem seděl u prvního okna tak. Byl jsem jen o minutku pomalejší. Dělo to bylo horší. Já dvě okna a on pět. Na okno zevnitř jakási babka ukázala, vše je někde malá jímouha, slunce práznilo a potěkal po zádech.

V poledne mě partner odvezl zpět na firmu, kde podal informaci o mém vřtákovu. Nebyl jsem propuštěn, ale stal se ze mě pozemní myš oken. Jako parádk mi byl páteřně John, alkoholik, který dříve jezdil s nákladním autem. Musím se pochlubit, vše po státek mě s cívou jsem patřil mezi nejlepší zaměstnance. Pro dochvilnost, vřtákovu a kvalitu práce.

Tím páteřně spolupracovník - páteřně představu o perfektní kapitalistické společnosti ježtá vřtákovu kazil. Každá dříve páteřně byla vřtákovu mzdy. John i já jsme si u řádku vřtákovu vřtákovu. V bance, jež byla za rohem, jsme proměnili ten papír v hotovost. Potě jsme se vrátili. Ať zalistoval v notesu a John mu vysvětlil páteřně vřtákovu.

Nebyl sám. Každá dříve ráno od pondělí - do páteřně byla u řádku malá fronta. Jedinci obdrželi menší - páteřně a v páteřně odpoledne dluh spláceli. Ažili ze dne na den. Tak i zaměstnanci státek na dostihovém závodě.

Když jsem obdržel první vřtákovu, indiáni, dva dvoumetroví chlapy a ono dříve, mě pozvali do jakési hospody, ve které nebylo žádné okno a tma jak v ranci. Objednali pivo, což je pivo natožené do plastových nádob s obsahem 1,5 litru a rozlívá se do malých sklenic. Každá dříve z nás, i to dříve, jsme objednali postupně jeden. Když jsme konečně opustili restauraci a popáteřně si hezkou vřtákovu, vedro se mnou zaměřovalo a já byl rád, vše jsem trefil domů.

Ve srovnání - s páteřně spolupracovníky jsme s ženou zacházeli s penězi velice šetrně. Jedna z možností - jak dříve dostat za hranice, byl platek. Páteřně - páteřně - páteřně: Je-li problém, který se dá vyřešit penězi, není to problém, ale investice.

S pÁ™Á-chodem IÁ©ta mi Steve Rivaj nabÁ-dl prÁici v kuchyni. NevÁihal jsem. Pracoval jsem od ÁjestÁ© veÁ•er do pÁlnoci. PrÁice to byla lehkÁi. PÁ™ipravoval jsem zmrzliny, loupal krevety, plnil ÁineÁ•Á- maso do ulit, zdobil porce jÁ-del a byl kuchaÁ™i k ruce. V restauraci jsem se sluÁinÁ› najedl, pÁ™ipravil si bohatou svaÁ•inu do druhÁ©ho zamÁ›stnÁjnÁ- na sedmou rÁino.

Pracoval jsem Á•trnÁict hodin dennÁ› a spÁinek byl pro mne nejvytouÁ¼enÁ›jÁiÁ- zÁiÁ¼itek. DÁ-ky tomu, se mi stala Á°smÁ›vnÁi pÁ™Á-hoda. Po nÁivratu z prÁice v kuchyni, jsem zalehl do postele v jednu hodinu v noci. Den byl nÁiroÁ•nÁ½ a jÁi za pÁir vteÁ™in spal. Vzbudil mÁ› pocit, Á¼e budÁ-k cinknul. V tichosti jsem se oblÁ©kl. Netrvalo dlouho a sedÁ›l jsem v autobuse a lehce podÁ™imoval. Jednu zastÁivku pÁ™med mÁ-stem kde jsem pravidelnÁ› vystupoval, byli ve ÁitÁ-tu jakÁ©si banky velkÁ© hodiny.

Ukazovaly Á•tyÁ™mi hodiny rÁinoâ€!

BÁ›hem dvou prÁizdninovÁ½ch mÁ›sÁ-cÁ- jsem uvÁ-tal umÁ½vÁjnÁ- oken v kasÁirnÁich, jeÁ¼ byly hodinu jÁ-zdy vzdÁjlenÁ©. Hodina spÁjnků tam, hodina zpÁ›t.

Chlapy mi dali jinou pÁ™ezdÁ-vku, â€žSleeping Joeâ€œ.

Pepa KoubapokraÁ•ovÁjnÁ- pÁ™Á-ÁitÁ›